

**REPUBLIKA HRVATSKA**  
**VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE**  
**Z A G R E B**  
**Frankopanska 16**

Poslovni broj: UsII-4/18-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića predsjednika vijeća, Blanše Turić i mr. sc. Mirjane Juričić članica vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja P. S., predsjednik U. b. z. S. Z., kojeg zastupa M. B., odvjetnica u S., protiv tuženika Povjerenika za informiranje republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe S. k. d. d. d.d., Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 28. veljače 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa. UP/II-008-07/17-01/112, urbroj: 401-01/03-17-08 od 3. studenoga 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Povjerenika za informiranje odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja S. k. d. d. d.d., Z., broj: P-1130/2016-6/AK od 9. veljače 2017., kao neosnovana.

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da i samo tuženo tijelo u obrazloženju pobijanog rješenja navodi da D. b. d.d. kasnije O... b. d.d., je postala član S. k. d. d. 2. veljače 2000., a to su podaci koje je zatražio (kada već nisu dostupni podaci od prije 2000. godine). Ističe da je sukladno odredbi članka 497. stavka 5. Zakona o tržištu kapitala, upravo zatražena informacija i od javnog interesa, jer se moguće radi o prodaji dionica od strane banke koja nije njihov vlasnik, a vlasnici dionica upravo i u interesu javnosti imaju namjeru saznati tko je i kada raspolagao njihovim dionicama. Uskrata takvih informacija znači ugrožavanje javnog interesa, jer postupanje protivno zakonu je zabranjeno prisilnim propisima javnog prava. Smatra da nije povrijedio odredbu članka 497. stavka 5. Zakona o tržištu kapitala jer je kao predsjednik U. b. z. dokazao pravni interes, time što bivši zaposlenici, koji su ostali bez radnih mjesta imaju pravo znati što je bilo s dionicama njihovih matičnih poduzeća, da li su ovlašteno otuđivane ili pak ne, a predmetne dionice su imovina njihovih poduzeća i samo njihovo poduzeće kao njihov vlasnik može istima raspolagati. Radnici žele otkloniti sumnje u nezakovitosti u raspolaganju dionicama i to je njihovo pravo. Pored toga i u javnom interesu je da radnici bivših poduzeća koja su bila svojevremeno imatelji nematerijaliziranih vrijednosnih papira znaju što se događalo s imovnom poduzeća u kojem su radili, jer kada bi to

znali možda bi jednog dana barem djelom naplatili svoj rad i priznata potraživanja ili bi otklonili tu mogućnost za svagda ukoliko je sve bilo u skladu sa zakonom. Predlaže da ovaj Sud usvoji tužbeni zahtjev te poništi pobijano rješenje tuženika i utvrdi da tužitelj ima pravni interes da mu se dostave podaci o vlasničkoj strukturi D. b. d.d., a kasnije O... b. te da utvrdi da tuženik nije ovlašten onemogućiti mu pristup traženim informacijama, odnosno da naloži tuženiku da u ponovnom postupku otkloni nedostatke te pravilno i potpuno utvrdi činjenično stanje.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao kod razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja, te je istakao da uvid u tražene informacije iz zahtjeva za pristup informacijama omogućava Zakon o tržištu kapitala dokazivanjem pravnog interesa dostavom preslike ovršne isprave ili tužbe. Smatra da je neosnovan navod tužitelja da su zatražene informacije od javnog interesa. Tuženik je utvrdio da su tražene informacije poslovna tajna sukladno posebnom propisu te da bi iste trebalo zaštititi, s obzirom da u konkretnom slučaju ne prevladava javni interes za omogućavanje pristupa informacijama, a iz spisa, kao i iz tužbe je vidljivo da postoji interes tužitelja, a ne javni interes, a tužitelj svoje pravo može ostvariti po odredbi posebnog propisa. Predlaže da Sud tužbu odbije i potvrdi pobijano rješenje.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da je kao tijelo javne vlasti u skladu s člankom 16. Zakona o pravu na pristup informacijama u postupku donošenja rješenja provelo test razmjernosti i javnog interesa. Kod provođenja testa tijelo javne vlasti bilo je dužno utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite zaštićenog interesa iz članka 15. stavka 2. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, to jest da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u konkretnom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen, odnosno da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. U provedenom postupku utvrđeno je da tužitelj nije imatelj nematerijaliziranih vrijednosnih papira, kako bi mu se na temelju članka 497. stavka 1. Zakona o tržištu kapitala omogućio uvid u traženi podatak, a također, tužitelj nije dokazao ni pravni interes u skladu s člankom 497. stavkom 5. Zakona o tržištu kapitala, na temelju kojeg bi mu se omogućio uvid u traženi podatak. Tužitelj je u postupku isticao da su podaci iz depozitorija potrebni radi podnošenja tužbe u parničnom postupku radi ostvarivanja prava bivših zaposlenika, dakle informaciju koja svojim sadržajem nije informacija značajna za javni interes. Odredbama Zakona o parničnom postupku propisano je da će sud na prijedlog stranke pribaviti ispravu koju sama stranka ne može pribaviti, a nalazi se kod državnog tijela ili koje pravne ili fizičke osobe koja ima javna ovlaštenja. Također, u postupku je utvrđeno da omogućavanjem pristupa traženoj informaciji ne bi prevladao javni interes u odnosu na počinjenu štetu dostavljanjem dokumentacije, zaštićene posebnim propisom. Smatra da tužitelj nema aktivnu legitimaciju za podnošenje tužbe, te predlaže u cijelosti odbiti tužitelja s tužbenom zahtjevom kao neosnovanim.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

S obzirom da tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenice nisu sporne, te kako stranke u tužbi, a isto tako ni u odgovoru na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave, Sud je konkretni spor riješio bez rasprave na temelju odredbe članka 36. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

Prema odredbi članka 6. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine" 25/13. i 85/15.) informacije su dostupne svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima ovoga Zakona.

Člankom 15. stavkom 2. točkom 2. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna, sukladno Zakonu.

Prema odredbi članka 497. stavka 5. Zakona o tržištu kapitala ("Narodne novine" 88/08., 146/08., 74/09., 54/13., 159/13., 18/15., 110/15. i 123/16.) svaka osoba koja dokaže pravni interes,

uz razumnu komercijalnu naknadu, ima pravo uvida u podatke iz članka 491. stavka 1. toga Zakona, kao i pravo na presliku dokumentacije koja je bila temelj za izvršene upise. Stavkom 8. istog članka Zakona propisano je da je Središnje klirinško depozitarno društvo obvezno podatke iz središnjeg depozitorija čuvati kao poslovnu tajnu, osim u slučajevima propisanim odredbama tog Zakona.

Prema podacima u spisu predmeta dostavljenim ovom Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu svojim rješenjem od 9. veljače 2017. odbila zahtjev tužitelja kao korisnika prava na pristup informacijama, za pristup informaciji koja se odnosi na dostavu podataka o dioničarima O... b. d.d. s oznakom serijskih brojeva vlasnika dionica.

Iz obrazloženja navedenog rješenja proizlazi da je tijelo javne vlasti prije donošenja rješenja provelo test razmjernosti i javnog interesa te da je utvrdilo da tužitelj nije imatelj nematerijaliziranih vrijednosnih papira kako bi mu se na temelju odredbe članka 497. stavka 1. Zakona o tržištu kapitala omogućio uvid u traženi podatak, te da nije dokazao pravni interes u skladu s odredbom članka 497. stavka 5. Zakona o tržištu kapitala na temelju kojeg bi mu se omogućio uvid u traženi podatak, te da je tužitelj podatke iz depozitorija zatražio radi vođenja parničnog postupka, odnosno informaciju koja svojim sadržajem nije informacija značajna za javni interes te da omogućavanjem pristupa traženoj informaciji ne bi prevladao javni interes u odnosu na počinjenu štetu dostavljanjem dokumentacije, koja je zaštićena posebnim propisom.

Prema ocjeni ovoga Suda pravilno je postupio tuženik kada je pobijanim rješenjem odbio žalbu tužitelja protiv rješenja tijela prvog stupnja kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup predmetnim informacijama. Naime, pravilan je zaključak tuženika da pravo na uvid u podatke i pravno na presliku dokumentacije je omogućeno po posebnom zakonu (Zakonu o tržištu kapitala), svakoj osobi koja dokaže pravni interes pa nije svrha Zakona o pravu na pristup informacijama da se omogući uvid u informacije iz središnjeg depozitorija, bez dokazivanja zakonom određenih pretpostavki za uvid u podatke. U konkretnom slučaju razmotreno je je li tužitelju moguće omogućiti uvid u popis dioničara D. b. d.d. kasnije N. b. d.d., te kasnije O... b. d.d. s oznakom računa primjenom Zakona o pravu na pristup informacijama, te je pravilno zaključeno da korisnici prema Zakonu o pravu na pristup informacijama nisu dužni navoditi razloge traženja informacije, no međutim, sa druge strane sukladno odredbi članka 497. stavka 5. Zakona o tržištu kapitala svaka osoba koja dokaže pravni interes, uz razumnu komercijalnu naknadu ima pravo uvida u podatke iz članka 491. stavka 1. toga Zakona kao i pravo na presliku dokumentacije koja je temelj za izvršene upise. Dakle, radi se o informaciji za koju je sukladno odredbama posebnog zakona, to jest Zakona o tržištu kapitala potrebno utvrditi da li je korisnik imatelj nematerijaliziranih vrijednosnih papira ili da li je korisnik dokazao pravni interes za uvid u tražene podatke.

Imajući na umu da tužitelj kao korisnik prava na pristup informacijama nije dokazao pravni interes za uvid u podatke iz navedenih odredaba Zakona o tržištu kapitala, njegov zahtjev za pristup informacijama je pravilno odbilo prvostupanjsko tijelo.

Sukladno svemu naprijed navedenom, a imajući na umu odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama i Zakona o tržištu kapitala na koje tuženik upućuje u obrazloženju pobijanog rješenja, Sud nije imao razloga ocijeniti nezakonitim osporeno rješenje tuženika, jer istim nije povrijeđen zakon.

S obzirom da prigovori tužitelja u tužbi nisu odlučni niti su od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja, te da ovaj Sud nije našao osnove za poništenje pobijanog rješenja kako je to zatražio tužitelj, trebalo je odlučiti kao u dispozitivu presude pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima.

U Zagrebu 28. veljače 2018.

Predsjednik vijeća

Boris Marković, v.r.